

[Kirsten Jacobsen]

kommunerne – at gøre plejehjemsbeboerne til lejere. Det kan man så mene om hvad man vil – og det gør vi også i Fremskridtspartiet – men man ændrer fuldstændig fundamentet for de beboere, som boede på plejehjemmet, dengang det var et plejehjem.

Hvis plejehjemmet havde været en lejebolig, ville lejelovens regler gøre, at ingen grundejer, hverken et almennyttigt boligselskab eller en privat grundejer, ville kunne ændre vilkårene for de beboere, der rent faktisk bor i en lejlighed, bortset fra de huslejeforhøjelser, som gældende lov giver mulighed for. Men her gør man den aller-, allersvageste del af vores befolkning til fuldstændig lovløst vildt.

I nogle kommuner – det har jeg konkrete eksempler på oven i købet, og det vil jeg gerne sige til boligministeren, det kan da være, at det påvirker ham – stiller man i kirketiden om søndagen med en lejekontrakt i hånden, præsenterer 80-90-årige mennesker for den og siger: Nu skriver I under hernede på denne linie, og så skal I ellers indbetale indskuddet på mellem 10.000 og 15.000 kr. til kommunens kasse på mandag. Vi gør jer lige opmærksom på, at I kan godt få et lån.

Men man glemmer at tænke på, hvordan de gamle mennesker, som har en lille sparekassebog, er indrettet. De vil ikke skyldte kommunen noget – det har de aldrig gjort i hele deres liv – så de går hen i deres sparekasse, vildt fortvivlede, og henter deres sidste spareskillinger for at betale det indskud.

Da vi havde sagen oppe at vende for 2 år siden, hvor vi havde den samme holdning, lykkedes det Fremskridtspartiet at få indført, at kommunerne kunne vælge at betale dette indskud for folk. Begrundelsen for, at man ikke ville gå længere dengang, var, at det her jo ikke skulle være for arvinger og sådan noget, og der var da ingen kommuner, der kunne være så onde. Jo, det er der. Det er der rigtig mange kommuner der er, særlig oppe i Nordjylland.

Op vi har vedtaget en dagsorden her i Folketinget, enstemmigt, hvori der står, at regeringen skal sikre, at de nødvendige plejehjemspladser er til rådighed!

Hvis man så kunne sige til beboerne på plejehjemmet: I kan flytte hen på et andet plejehjem, hvor I stadig væk kan være plejehjemsbeboere. Så kunne man ligesom sige, at man havde æren i behold. Men det kan man ikke,

for der er ingen plejehjem; der er kun en anden ældrebolig.

Vi synes i Fremskridtspartiet, det er en fuldstændig umenneskelig måde at behandle den aller-, allersvageste del af befolkningen på, og jeg håber, at det i Boligudvalget lykkes at få overbevist de andre partier om, at selv om det er en lille sag – den koster meget, meget lidt for kommunekasserne – så er det det mindste, man kan gøre, når man vil tjene penge på at lave plejehjemmene om til ældreboliger. Vi må sikre, at de rettigheder, beboerne havde, da de var plejehjemsbeboere, ikke bliver trådt under fode, når de skal til at være lejere, at man ikke har et tomrum, hvori de ældre borgere er fuldstændig lovløst vildt, som man bare kan gå efter.

Så jeg er glad for, at det er lykkedes at påvirke nogle, og nu har resten af Tinget i hvert fald hørt begrundelsen for, at vi herindefra bør ændre ordet »kan« til ordet »skal«. Det er for at forhindre, at nogle kommuner driver denne umenneskelige rovdrift på en svag gruppe borgere.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu ved fru Kirsten Jacobsen jo udmærket, at dette lovforslag handler om to relativt tekniske ting. For det første at kommunernes revision skal have adgang til at revidere selvejende ældreboliginstitutioners regnskaber, og for det andet at man udskyder en samlet lovrevision til folketingsåret 1994-95. Det er sådan set på den baggrund, vi i hvert fald fra konservativ side har behandlet lovforslaget indtil nu.

Men som den konservative ordfører, hr. Aagaard, allerede har sagt det, beder vi om, at forslaget kommer tilbage til udvalgsbehandling, fordi vi et langt stykke af vejen deler fru Kirsten Jacobsens bekymringer for de ældre på dette område, og vi vil gerne have adgang til at overveje, om de problemer, som ganske rigtigt eksisterer, og som fru Kirsten Jacobsen har været inde på, kunne løses via denne lovgivning.

Det er altså baggrunden for, at vi gerne vil have forslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Vi er meget enige i, at det ikke kan være rigtigt, at man skal kunne stavnsbinde de ældre til en bestemt boligform.

Derfor vil vi gerne kigge på problemet, finde mulige løsningsforslag, men vi vil dog alligevel